Универзитет у Београду
Филолошки факултет
20. јул 2022.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Орган који је именовао Комисију:

На основу члана 37 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, члана 65 Закона о високом образовању и члана 29 Правилника о докторским студијама Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 191/2016, 212/2019, 215/2020, 217/2020, 228/21 и 230/21), Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду, на VIII редовној електронској седници одржаној 27. јуна 2022. године образовало је Комисију за оцену научне заснованости теме докторске дисертације коју је мастер Олга Богуновић пријавила под насловом: *Језик Пантелејмоновог апостола (6)*.

2. Састав Комисије:

Др Виктор Савић, ванредни професор за научну област Српски језик – Историјска фонетика српског језика, Историјска морфологија српског језика, Историја српског књижевног језика; датум избора у звање: 22. септембар 2020. год.; запослен на Филолошком факултету Универзитета у Београду и Институту за српски језик САНУ;

Др Предраг Дилпарић, ванредни професор за научну област Српски језик – Старословенски језик; датум избора у звање: 22. децембар 2020; запослен на Филолошком факултету Универзитета у Београду;

Др Сандра Шћепановић, ванредни професор за научну област Класичне науке – Грчка филологија, датум избора у звање: 29. март 2022; запослена на Филозофском факултету Универзитета у Београду.

II. БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Олга Богуновић је рођена 11. маја 1994. године у Београду. У истоме граду завршила је основну школу, стекавши Вукову диплому; Десету гимназију „Михајло Пупин“ (општи смер) завршила је с одличним успехом.

Школске 2013/2014. године уписала је основне академске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду – студијски програм Српски језик и књижевност (Филолошки профил), и завршила их је у јулу 2017. године с просечном оценом 9,44.

Школске 2017/2018. године уписала је дипломске (мастер) академске студије (студијски програм Српски језик, модул Српска филологија), и завршила их је с просечном оценом 9,83. Мастер-рад „Прасловенски глагол **célovati* и његови деривати у историји српског језика (семантички и лингвокултуролошки аспект)“, под менторством проф. др Снежане Вучковић, одбранила је с оценом 10.

Школске 2018/2019. године уписала је докторске академске студије (модул: Српски језик) и за три године написала је обавезна четири самостална истраживачка рада и положила све испите с оценом 10, стекавши услов за пријаву докторске дисертације.

Као стипендиста је учествовала на XLVIII међународном семинару за македонски језик, књижевност и културу у Охриду, 13. 6. 2015 – 27. 6. 2015. године, стекавши уверење о завршеном средњем нивоу курса македонског језика. Добитник је „Похвале Филолошког факултета Универзитета у Београду“ за изузетан успех у току основних академских студија (2016). За постигнут успех на основним академским студијама добила је и награду „Др Радмила Милентијевић“ (2018).

Од 2018. године запослена је на Катедри за српски језик са јужнословенским језицима Филолошког факултета у Београду, најпре као сарадник у настави (2018–2019), потом као асистент (2019). Држи вежбе из следећих предмета: Старословенски језик, Старословенски језик 1, Старословенски језик 2, Старословенска писменост и Увод у дијахронијску лингвистику.

III. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. Олга Богуновић. „Деетимологизација именица са псл. префиксом **ра-* (*павлака*, *памет*, *пасторак*)“. Милош Ковачевић (ур.). *Савремена проучавања језика и књижевности. Зборник радова са XI научног скупа младих филолога Србије, одржаног 30. марта 2019. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу*, XI/1 Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2020, 13–26 [ISBN 978-86-80796-52-9; УДК 811.163.1'367.622].

2. Олга Богуновић. „Стсрп. ос(ь)льникь: творбено-семантичка и мотивациона реконструкција“. *Српски језик*, 26 (2021), 303–319 [ISSN 0354-9259; УДК 811.163.41’373.21]

3. Олга Богуновић. „О називима животиња у Петом слову *Шестоднева* Јована Егзарха (према српском препису из 1263. године)“. *Књижевност и језик*, LXVIII/1 (2021), 97–108 [ISSN 0454-0689; УДК 811.163.1'373.22:59].

4. Олга Богуновић. „Трагом путева развитка српске дијалекатске лексике: називи за камен у говору Васојевића“. *Анали Филолошког факултета*, XXXIII/1 (2021), 65–81 [ISSN 0522-8468; УДК 811.13.41’282.3].

IV. ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, Комисија сматра да Олга Богуновић, мастер, испуњава потребне услове за израду докторске дисертације. Највећи део њене библиографије сачињавају радови из области историје српскога књижевног и народног језика, односно палеославистике. Будући да тема њеног доктората спада у ту област, сматрамо да кандидат има одговарајућу компетенцију за обраду предложене теме докторске дисертације.

V. ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложена др Снежана Вучковић, ванредни професор Филолошког факултета у Београду, са Катедре за српски језик са јужнословенским језицима.

Библиографија ментора са најмање пет јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

1) „Конверзија као начин именичке творбе у два српска јеванђеља из XIII века, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 39/3 (2010), 157–173.

2) „Сложенице у два српска јеванђеља из XIII века – Рашкохиландарском и Мокропољском“. *Српски језик*, XVI (2011), 143–159.

3) „О језику хришћанске културе – Библија као велика објава речи“. *Српска теологија данас*. Зборник радова трећег годишњег симпосиона одржаног на Православном богословском факултету, 3. Београд: Православни богословски факултет Универзитета у Београду, Институт за теолошка истраживања, 2012, 659–663.

4) „Прилог српској историјској лексикологији – из српских правних споменика средњег века“. *Научни састанак слависта у Вукове дане* 43/3 (2014), 61–71.

5) „Иновациони процеси у историји творбеног система српског језика – допринос представника стила плетеније словес (на примерима из Похвалног слова светом кнезу Лазару Андонија Рафаила)“. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 43/1 (2014), 205–212.

6) „Представа лепоте у старословенским текстовима и њене језичке слике“. *Књижевност и језик*, LXII/1–2 (2015), 29–40.

7) „Лексичко и етимолошко гнездо као објакат дијахронијског истраживања лексике српског језика“. *Научни састанак слависта у Вукове дане* 44/3 (2015), 63–74.

8) „Секундарна афиксација и њене функције у старословенском језику“. *Научни састанак слависта у Вукове дане* 45/1 (2016), 151–160.

9) „Лексика средњовековних ћириличких повеља и писама и њен значај за историјска лексичко-семантичка истраживања“. *Научни састанак слависта у Вукове дане* 45/3 (2016), 61–73.

10) *Повест словља. Историјсколексиколошка истраживања*, Београд: Филолошки факултет. Београд: Чигоја штампа, 2017.

11) „Историјски језички речници и њихов значај за историјсколексиколошка истраживања“. *Научни састанак слависта у Вукове дане* 47/1 (2018), 219–229.

12) „О основним типовима историјске промене морфемске структуре речи“. *Научни састанак слависта у Вукове дане* 48/3 (2019), 63–77.

13) „Хапакси старословенских канонских споменика: проблеми и методи истраживања“. *Лексикографија и лексикологија у светлу актуелних проблема*, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2021, 493–515.

Комисија сматра да др Снежана Вучковић испуњава услове за ментора ове докторске дисертације, за области *палеославистике* и *историје српскога књижевног језика*.

VI. ОЦЕНА О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1. Оцена формулације назива тезе (наслова)

Будући да ће се Олга Богуновић у својој докторској дисертацији бавити различитим језичким нивоима на материјалу српскословенског Апостола из збирке Манастира Пантелејмона No 6, може се констатовати да наслов није ни преширок, ни преузак, и да одговора теми докторске дисертације.

Комисија закључује да је радни наслов тезе: *Језик Пантелејмоновог апостола (6)* прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања. Једино предлажемо да се прецизира да је у питању споменик сигниран у рукописној збирци под бројем 6, па да наслов гласи: *Језик Пантелејмоновог апостола No 6*.

2. Оцена предмета (проблема) истраживања

Предмет истраживања Олге Богуновић биће језик Пантелејмоновог апостола број 6, рукописног споменика српске књижевнојезичке скупине с територије средњовековних Босне и Хума из друге половине XIV века, који се данас чува у манастиру Светог Пантелејмона на Светој Гори (Cod. Slav. No 6).

Рукопис је писан на пергаменту и састоји се од 162 листа у формату 4º, од којих је последњих 30 прилично оштећено. Није очуван у целини: недостају му почетак и крај, као и неколико листова у средини. Будући да је прва свеска изгубљена, текст почиње 5. стихом IV главе Дела апостолских и наставља се до 14. стиха XI главе, затим недостаје текст изгубљене четврте тетраде (XI.14 – XV.28), да би од краја 28. стиха XV главе текст Дела апостолских био настављен и завршен последњим стихом XXVIII главе. После Дела апостолских записане су Посланице у следећем саставу и редоследу: Јак, 1 Пт, 2 Пт, 1 Јо, 2 Јо, 3 Јо, Јд, Рим, 1 Кор, Гал, Еф, Фил, Кол, 1 Сол, Јев, до 4. стиха XII главе (в. Тахиаос 2012: 32). Ово је озбиљан корпус за проучавање јер броји 324 стране рукописног текста, за чије читање су потребне посебне припреме и значајно више времена него за савремени, штампани извор.

Пантелејмонов апостол број 6 до сада није у великој мери проучаван. Његове основне кодиколошке и палеографске црте елементарно су представили П. А. Лавров (Лавров 1914: 244–247) и А.-Е. Н. Тахијаос (Тахиаос 2012: 30–32), док му је Х. Куна посветила два ситнија прилога – први његовом месту и значају међу рукописима из круга средњовековне писмености на тлу Босне и Херцеговине (Куна 1988), други графијској и гласовној вредности јата (Куна 1996). Постојећа палеографска разматрања нису усаглашена по питању броја писара који су учествовали у изради овог рукописа: према Лаврову било их је двојица, док Тахијаос сматра да их је било тројица, иако и сâм признаје да између другог и трећег нема великих разлика. Тахијаосова запажања прихвата и А. А. Турилов, водећи палеограф данашњице (2016: 64).

Поред анализе палеографских и графијско-ортографских особина споменика, у плану је и опис његових језичких особина на свим нивоима – фонолошком, морфолошком, синтаксичком и лексичком. Иако кандидат најављује и кодиколошку анализу споменика, то не може бити оствариво јер споменик није доступан кандидату за непосредан рад, него само на основу солидних микрофилмова који су дигитализовани у НБС, довољних за филолошку обраду. Ипак, подаци из литературе, пре свега из каталошких описа, корисна су основа за даља закључивања која ће зависити и од утврђивања коначног броја руку које су учествовале у писању споменика. Кандидат је показао правилно разумевање суштинске зависности дистрибуције свих лингвистичких чињеница од диференцирања палеографских секција. Разуме се, ово ће само бити полазиште, а тежиште у раду представљаће идентификовање и разврставање лингвистичких појава у споменику.

Ослонац за поузданије кретање кроз сложену рукописну материју представљаће упоредна анализа с другим двама релевантним, контролним изворима, Апостолом из Хваловог зборника (1404) и Шишатовачким апостолом (1324). Анализом ће се осветлити иновативне и конзервативне графијско-ортографске и језичке црте споменика као сложене целине, што ће допринети бољем познавању језика српске књижевнојезичке скупине с територије средњовековних Босне и Хума, као пасивизираног западног огранка старије и недиференциране српске писмености обликоване на југу српског културног и етничког простора. Кандидат у том циљу може искористити неколицину синтетичких прилога које је навео у своме библиографском списку, и нарочито објављену дисертацију проф. др Вере Јерковић посвећену Чајничком јеванђељу, споменику с истога простора и из приближно истога времена (Нови Сад, 1975), као и неке друге радове, о којима је обавештен (в. библиографију). Ово истраживање може отворити пут за даља текстолошка истраживања која би показала однос споменика према претпостављеном протографу, односно који језички елементи потичу од архетипа или од неких других рукописа насталих на путу његовог преписивања, а који припадају хронолошки најмлађем слоју из времена његовог настанка.

Комисија оцењује да је Олга Богуновић правилно и врло детаљно осмислила предмет истраживања и поставила ваљане истраживачке задатке, који и по обиму и по садржају у потпуности одговарају захтевима докторске дисертације из области палеославистике и историје српског књижевног језика с елементима историјске дијалектологије. Предмет истраживања је у сагласности с интересовањима савремене

палеославистике. Предмет истраживања је научно релевантан и до сада није темељно истражен у палеославистици.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Олга Богуновић прилаже обиман списак прелиминарних истраживања који броји више од 146 библиографских јединица у вези с палеославистиком, историјом српског књижевног и народног језика. Радови су објављени на српском, руском и немачком језику. На овом списку налазе се и подаци о речницима и приручницима који ће послужити као извор за прикупљање грађе. Наводимо тај списак литературе:

1. Алексеев 1984: А. А. Алексеев. „О греческой основе славянских библейских передов“. *Paleobulgarica*, VIII/1 (1984), 3–22.

2. Алексеев 1999: А. А. Алексеев. *Текстология славянской Библии*. Санкт-Петербург: РАН – Дмитрий Буланин, 1999.

3. Алексеев 2013а: А. А. Алексеев. „Итоги и задачи изучения славянской Библии. К 25-летию Славянской библейской комиссии при Международном комитете славистов“. *Письменность, литература, фольклор славянских народов. История славистики*. XV Международный съезд славистов (Минск, 20 – 27 августа 2013 г.). Доклады российской делегации. Москва: Древлехранилище, 2013, 9–36.

4. Алексеев 2013б: А. А. Алексеев. „Соображения о критическом издании славянского Апостола“. М. Бобрик (сост.). *Славянский апостол. История текста и язык*. Studies on Language and Culture in Central and Eastern Europe, Band 21. München–Berlin–Washington, D. C: Verlag Otto Sagner, 2013, 197–206.

5. Белић 1999: А. Белић. *Историја српског језика*. Изабрана дела Александра Белића, VII. Прир. А. Младеновић. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1999.

6. Блахова 2007: Е. Блахова, „Несколько заметок к лексике славянского Апостола“. *Кирило-Методиевски студии*, 17 (2007), 67–78.

7. Бобрик-Фромке 2013: M. A. Bobrik-Froemke. „Аннотированная библиография работ по славянскому Апостолу“. М. Бобрик (сост.). *Славянский Апостол. История текста и язык*. Studies on Language and Culture in Central and Eastern Europe, 21, München–Berlin–Washington, D. C: Verlag Otto Sagner, 2013, 209–274.

8. Брозовић 1961–1962: D. Brozović. „O jednom problemu naše historijske dijalektologije: stara ikavsko-ijekavska granica“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвиситику*, IV–V (1961–1962), 51–57.

9. Брозовић 1966: D. Brozović. „O problemu ijekavskošćakavskog (istočnobosanskog) dijalekta“. *Hrvatski dijalektološki zbornik*, 2 (1966), 119–209.

10. Воскресенский 1879: Г. А. Воскресенский. *Древний славянский перевод Апостола и его судьбы до XV века. Опыт исследования языка и текста славянского перевода Апостола по рукописям XII–XV веков*, Москва: Унив. тип, 1879.

11. Воскресенский 1892–1908: Г. А. Воскресенский. *Древнославянский Апостолъ*, вып. 1–5. Сергиев Посад: 2-я тип. А. И. Снегиревой, 1892–1908.

12. Вучковић 2010: С. Вучковић. „Конверзија као начин именичке творбе у два српска јеванђеља из XIII века“. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 39/3 (2010), 157–173.

13. Вучковић 2011: С. Вучковић. „Сложенице у два српска јеванђеља из XIII века – Рашкохиландарском и Мокропољском“. *Српски језик*, XVI (2011), 143–159.

14. Вучковић 2014: С. Вучковић. „Иновациони процеси у историји творбеног система српског језика – допринос представника стила плетеније словес (на примерима из Похвалног слова светом кнезу Лазару Андонија Рафаила)“. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 43/1 (2014), 205–212.

15. Вучковић 2016: С. Вучковић. „Секундарна афиксација и њене функције у старословенском језику”, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 45/1, Београд: Међународни славистички центар, 151–160.

16. Вучковић 2017: С. Вучковић. *Повест словља. Историјсколексиколошка истраживања*. Београд: Филолошки факултет, 2017.

17. Вучковић 2021: С. Вучковић. „Хапакси старословенских канонских споменика: проблеми и методи истраживања“. *Лексикографија и лексикологија у светлу актуелних проблема*, Београд: Институт за српски језик САНУ, 493–515.

18. Грицкат 1961–1962: И. Грицкат. „Дивошево јеванђеље: филолошка анализа“. *Јужнословенски филолог*, XXV (1961–1962), 227–295.

19. Грицкат 1972: И. Грицкат. *Актуелни језички и текстолошки проблеми у старим српским ћирилским споменицима*. Београд: Народна библиотека СР Србије, 1972.

20. Грицкат 2004: И. Грицкат. *Студије из историје српскохрватског језика*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 2004.

21. Грковић-Мејџор 1993: Ј. Грковић-Мејџор. *Језик Псалтира из штампарије Црнојевића*. Подгорица: ЦАНУ, 1993.

22. Грковић-Мејџор 2001: Ј. Грковић-Мејџор. *Питања из старословенске синтаксе и лексике*. Лингвистичке свеске, 1. Нови Сад: Филозофски факултет, 2001.

23. Грковић-Мејџор 1991: Ј. Грковић-Мејџор. „Апсолутне инфинитивне конструкције у Матичином апостолу“. Вера Јерковић (ред.). *Ћирилске рукописне књиге Библиотеке Матице српске*, 2. *Апостоли*. Нови Сад: Матица српска, 1991, 35–39.

24. Грковић-Мејџор 1997: Ј. Грковић-Мејџор. „Партиципи у српскословенском језику“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, XL/1 (1997), 21–39.

25. Грковић-Мејџор 2004: Ј. Грковић-Мејџор. „Увод у историјску синтаксу“. *Предавања из историје језика*. Лингвистичке свеске, 4. Нови Сад: Филозофски факултет, 2004, 103–144.

26. Грковић-Мејџор 2005: Ј. Грковић-Мејџор. „О методологији проучавања црквенословенског језика“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* XLVIII/1–2 (2005), 11–20.

27. Грковић-Мејџор 2007: Ј. Грковић-Мејџор. *Списи из историјске лингвистике*. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 2007.

28. Грковић-Мејџор 2011: Ј. Грковић-Мејџор. „О формирању српске редакције старословенског језика“. *Ђурђеви ступови и Будимљанска епархија*. Зборник радова. Беране–Београд: Епископија будимљанско-никшићка – Институт за историју уметности Филолошког факултета у Београду – Полимски музеј Беране – Институт за теолошка истраживања, 2011, 41–51.

29. Грковић-Мејџор 2012: Ј. Грковић-Мејџор. „Средњовековно језичко наслеђе Босне и Херцеговине“. С. Реметић (прир.). *Језик и писмо у Републици српској*. Бања Лука: АНУРС, 2012, 17–35.

30. Грковић-Мејџор 2013: Ј. Грковић-Мејџор. *Историјска лингвистика. Когнитивно-типолошке студије*. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 2013.

31. Грујић 1937: П. М. Грујић. „Једно јеванђеље босанског типа XIV–XV века у јужној Србији“. *Зборник лингвистичких и филолошких расправа у част А. Белића о 40-годишњици његова научног рада посвећују његови ученици и пријатељи*. Београд: Млада Србија, 1937.

32. Даничић 1864: Ђ. Даничић. *Никољско јеванђеље*. Биоград: Државна штампарија, 1864.

33. Даничић 1871: Gj. Daničić. „Hvalov rukopis“. *Starine JAZU*, III (1871), 1–146.

34. Даничић 1874: Ђ. Даничић. *Историја облика српскога или хрватскога језика до свршетка XVII вијека*. Биоград: Државна штампарија, 1874.

35. Дилпарић 2018: П. Дилпарић. *Предлошко-падежне конструкције у српским тетракосима 13. и 14. века*. Београд: Филолошки факултет, 2018.

36. Драгин 2007а: Н. Драгин. *Језик Теодосијевог Житија светог Саве у препису монаха Марка из XIV века*. Нови Сад: Тиски цвет, 2007.

37. Драгин 2007б: Н. Драгин. „Методолошке напомене о проучавању гласовне вредности ѣ у српскословенском језику (на грађи рукописа XII–XIV века)“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, L (2007), 213–221.

38. Драгин 2013: Н. Драгин. *Споменици српскословенске писмености. Језик и текстологија*. Нови Сад: Тиски цвет, 2013.

39. Драгин 2014: Н. Драгин. „Из рукописне ризнице манастира Светог Пантелејмона на Атосу: Каталог рукописей, печатных книг и архивных материалов русского Свято-Пантелеимонова монастыря на Афоне. Том седьмой. Часть 1. Славяно-русские рукописи, хранящиеся в библиотеке и архиве монастыря. Составитель: монах Ермолай (Чежия); Редакторы: Жанна Леонидовна Левшина, Анатолий Аркадьевич Турилов. Святая Гора Афон: Русский Свято-Пантелеимонов монастырь на Афоне 2013, 832 стр.“. *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, 62/1 (2014), 245–248.

40. Драгојловић 2009: Д. Драгојловић. *Историја српске књижевности у средњовековној босанској држави*. Београд: Службени гласник, 2009.

41. Ђорђић 1990: П. Ђорђић. *Историја српске ћирилице. Палеографско-филолошки прилози*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1990[3].

42. Ђурић/Иванишевић 1961: Ј. Ђурић, Р. Иванишевић. „Јеванђеље Дивоша Тихорадића“. *Зборник Византолошког института САНУ*, 7 (1961).

43. Ивић 1955–1956: П. Ивић. „О неким проблемима наше историјске дијалектологије“. *Јужнословенски филолог*, XXI (1955–1956), 97–129.

44. Ивић 1986: П. Ивић. *Српски народ и његов језик*, Београд: СКЗ, 1986[2].

45. Ивић 1990: П. Ивић. *О језику некадашњем и садашњем*. Београд: БИГЗ – Приштина: Јединство, 1990.

46. Ивић 1998: П. Ивић. *Расправе, студије, чланци*, 1. *О фонологији*. Целокупна дела Павла Ивића. X/I. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 1998.

47. Ивић 2001: П. Ивић. *Дијалектологија српскохрватског језика. Увод и штокавско наречје*. Целокупна дела Павла Ивића, II. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 2001.

48. Ивић 2014: П. Ивић. *Преглед историје српског језика*. Целокупна дела Павла Ивића, VIII. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 2014.

49. Јагић 1893: V. Jagić. „Grškovićev odlomak glagolskoga apostola“. *Starine*, XXVI (1893).

50. Јагић 1919–1920: V. Jagić. *Zum altkirchenslawischen Apostolus*, I–III (*I. Grammatisches und [Text]kritisches*. Wien, 1919, *II. Lexikalisches: Die Physiognomie der slawischen Übersetzung (1)*, 1919, *III. Lexikalisches (2): Die Physiognomie der slawischen Übersetzung (2) (Schluß)*, 1920).

51. Јерковић 1967: В. Јерковић. „Лексичке разлике између Чајничког и Манојловог јеванђеља“. *Прилози проучавању језика*, 3 (1967), 23–27.

52. Јерковић 1969: В. Јерковић. „Глаголски облици у Манојловом јеванђељу“. *Прилози проучавању језика*, 5 (1969), 31–41.

53. Јерковић 1975а: В. Јерковић. „Значај Даничићевог рада о Хваловом рукопису“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, XVIII/1 (1975), 117–131.

54. Јерковић 1975б: В. Јерковић. *Палеографска и језичка испитивања о Чајничком јеванђељу*. Нови Сад: Матица српска, 1975.

55. Јерковић 1980: В. Јерковић. „Средњовековне ортографске школе код Срба“. *Југословенски семинар за стране слависте*, 31 (1980), 19–28.

56. Јерковић 1984: В. Јерковић. „Српскословенска норма у гласовном и морфолошком систему“. *Jugoslavenski seminar za strane slaviste*, 33–34 (1984), 55–66.

57. Јерковић 1989а: В. Јерковић. „Палеографске одлике Хваловог зборника“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, XXXII/1 (1989), 59–65.

58. Јерковић 1989б: В. Јерковић. „Хвал Крстјанин и Никољско јеванђеље“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, XXXII/1 (1989), 67–72.

59. Јерковић 1989в: В. Јерковић. „Палеографске одлике Повеље Кулина Бана“. *Осамсто година Повеље босанског бана Кулина (1189–1989)*. Сарајево: АНУБиХ, 1989, 105–121.

60. Јефимова 2002: В. С. Ефимова. „К характеристике книжной лексики в первом литературном языке славян (роль перевода Апостола)“. *Роль переводов Библии в становлении и развитии славянских литературных языков*. Москва, 2002, 249–288.

61. Јефимова 2006: В. С. Ефимова. *Старославянская словообразовательная морфемика*. Москва: Институт славяноведения РАН, 2006.

62. Јурић-Капел 2008: J. Jurić-Kappel. „O dijalekatskim temeljima srednjovjekovne bosanske (vjerske) pismenosti“. *Slovo*, 56–57 (2008), 209–218.

63. Кардаш 2020: M. Kardaš, *Kopitarovo četvoroevanđelje – monografija*. Sarajevo: Slavistički komitet, 2020.

64. Ковачевић–Стефановић 1978: Р. Ковачевић, Д. Стефановић. „Језичке разлике између Матичиног и Енинског апостола“. *Јужнословенски филолог*, XXXIV (1978), 149–167.

65. Ковачевић 1985а: Р. Ковачевић. „Неки проблеми грецизације у црквенословенским апостолским текстовима у XIV и XV веку (на примеру глаголских префикса)“. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 14/1 (1984), 123–128.

66. Ковачевић 1985б: Р. Ковачевић. „О ревизији словенског апостолског текста извршеној под утицајем грчког оригинала средином XIV века“. *Polata knigopisnaja*, 14–15 (1985), 100–108

67. Конески 1957: Б. Конески. „Неколку белешки за јазикот на јужнословенските апостоли од првата редакција“. *Beogradski međunarodni slavistički sastanak (15–21. IX. 1955)*, Beograd: Izdanje Organizacionog odbora, 1957, 595–598.

68. Кузмановић 2014: С. Кузмановић. „Рукописно благо средњовијековне Босне“. *Библиотекарство Српске*, 5 (2014), 203–227.

69. Куљбакин 1925: Ст. Куљбакин. *Палеографска и језичка испитивања о Мирослављевом јеванђељу*. Посебна издања, књ. LII, Философски и филолошки списи, књ. 13, Београд: СКА, 1925.

70. Куљбакин 1930: Ст. Куљбакин. „О речничкој страни старословенског језика“. *Глас СКА*, CXXXVIII, 1930, 85–143.

71. Куна 1971: H. Kuna. „Redakcije staroslovenskog kao literarni jezik Srba i Hrvata“. *Slovo* (1971), 15–16.

72. Куна 1975: H. Kuna. *Bosanski rukopisi i kodeksi u svijetu južnoslavenskih redakcija staroslovenskog*. Sarajevo: Svjetlost, 1975.

73. Куна 1977: H. Kuna. „Neke grafijske osobine bosanskih srednjovjekovnih kodeksa u odnosu prema staroslavenskoj glagoljskoj grafijskoj tradiciji“. *Slovansko jazikoznanije. Nahtigalov zbornik*. Ljubljana: Filozofska fakulteta, 1977, 153–166.

74. Куна 1981: H. Kuna. „Izdavanje bosanskohercegovačkih srednjovjekovnih kodeksa“. *Међународни научни скуп Текстологија средњовековних јужнословенских књижевности*, 14–16. новембра 1977. Научни скупови, књ. X, Одељење језика и књижевности, књ. 2, Београд: САНУ, 1981, 149–160.

75. Куна 1986$_а$: H. Kuna. O jeziku i pismu Hvalovog zbornika. *Zbornik Hvala krstjanina*, Sarajevo: Svjetlost, 1986.

76. Куна 1986$_б$: H. Kuna. „Ćirilometodijanska tradicija i Hvalov zbornik“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, 29/2 (1986), 47–54.

77. Куна 1988: H. Kuna. „Mjesto i značaj Pantelejmonovog apostola među rukopisima srednjovjekovne bosanske književnosti“. *Godišnjak*, XVII, Sarajevo: Institut za književnost, 1988, 9–18.

78. Куна 1996: H. Kuna. „Jat u Pantelejmonovu apostolu s obzirom na njegovu grafijsku i glasovnu vrijednost“. *Croatica: časopis za hrvatski jezik, književnost i kulturu*, 26 (1996), 201–211.

79. Куна 2008: H. Kuna. *Srednjovjekovna bosanska književnost*, Sarajevo: Svijetlost, 2008.

80. Курешевић 2007: М. Курешевић. „Функционална раслојеност српскословенског језика посматрана кроз употребу апсолутног датива“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, L (2007), 429–447.

81. Лавров 1914: П. А. Лавров. *Палеографическое обозрение кирилловского письма*. Энциклопедия славинской филологии, вып. 4.1. Санкт-Петербург: Императорская академия наук, 1914.

82. Љвов 1962: А. С. Львов. *Очерки по лексике памятников старославянской письмености*. Москва: Наука, 1962.

83. Максимовић 1976: Ј. Максимовић. „Сликарство минијатура у средњовековној Босни“. *Зборник радова Византолошког института*, XVII (1976), 175–188.

84. Маројевић 2000: Р. Маројевић. *Старославенске студије*. Београд: Филолошки факултет – Крагујевац: Нова светлост, 2000.

85. Милановић 2004: А. Милановић. *Кратка историја српског књижевног језика*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 2004.

86. Михаљевић 2016: M. Mihaljević. „Tragovi južnog puta“. *Македонски јазик*, LXVII (2016), 61–77.

87. Младеновић 1977: А. Младеновић. „Напомене о српскословенском језику“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, XX/2 (1977), 1–21.

88. Мошин 2000: В. Мошин. *Словенска палеографија*. Прир. С. Голабовски. Скопје, 2000.

89. Назор 2005: A. Nazor. „Đuro Daničić kao izdavač srednjovjekovnih bosanskih rukopisa“. *Зборник о Ђури Даничићу*. Београд–Загреб: САНУ–ЈАЗУ, 2005, 415–424.

90. Назор 2005: A. Nazor. „Rukopisi Crkve bosanske“. *Fenomen krstjani u srednjovjekovnoj Bosni i Humu*, 2005, 539–562.

91. Недељковић 1972: O. Nedeljković. „Problem strukturnih redakcija staroslovenskog prijevoda apostola“. *Slovo* 22, (1972), 27–40.

92. Недељковић 1979: О. Недељковић. „Свети Сава и рашка правописна школа“. *Међународни научни скуп Сава Немањић – Свети Сава, историја и предање* (децембар 1976). Научни скупови САНУ, књ. VI, Председништво, књ. 1, Београд: САНУ, 1979, 177–188.

93. Новак 1997: М. О. Новак. „О славяно-греческих параллелях composita в тексте Апостола“. *История русского языка. Словообразование и формообразование*. Казань: Унипресс, 1997, 170–178.

94. Новак 2001: М. О. Новак. „О некоторых причинах лексического варьирования в переводе Апостола“. *Русская и сопоставительная филология: взгляд молодых*. Казань: Казанский гос. университет, 2001, 213–221.

95. Новак 2005: М. О. Новак. „О некоторых явлениях синонимии в тексте Апостола“. О. Ф. Жолобов (ред.). *Исследования по русскому и славянскому языкознанию. Сборник статей к 70-летию профессора Г. А. Николаева*. Казань: Казанский гос. университет, 2005, 147–152.

96. Новак 2014: М. О. Новак. *Апостол в истории русского литературного языка: лингвостилистическое исследование*. Казань: Отечество, 2014.

97. Новак 2015$_а$: М. О. Новак. „Древнеславянский перевод Апостола: семантика императива“. *Сопоставительная филология и полилингвизм. Материалы Всероссийской научно-практической конференции (Казань, 19–21 ноября 2014 г.)*. Казань: Казанский гос. университет, 2015, 250–254.

98. Новак 2015$_б$: М. О. Новак. „Лексика древнеславянского перевода Апостола: в поисках образа и смысла“. *Перевод как средство взаимодействия культур: II Международная научная конференция; 17–21 декабря, 2015 г., Краков, Польша: Материалы конференции*. Москва: МАКС Пресс, 2015, 230–240.

99. Новак 2015$_в$: М. О. Новак. „О вариативности глагольных форм в древнеславянском переводе Апостола“. *Древняя Русь. Вопросы медиевистики*, 61/3 (2015), 90.

100. Новак 2016: М. О. Новак. „Формы перфекта в древнеславянском переводе Апостола (на материале списков XII–XIV вв.) “. *Вестник Волгоградского государственного университета*. Серия 2, Языкознание, Т. 15/2 (2016), 69–74.

101. Новак 2017$_а$: М. О. Новак. „Греко-славянские синтаксические корреляции в оглавлениях к посланиям апостолов (на материале древнерусских списков XII–XIV вв.)“. *Древняя Русь. Вопросы медиевистики*, 69/3 (2017), 93–94.

102. Новак 2017$_б$: М. О. Новак. „Культурно-антропологическое измерение древнеславянских переводов Апостола: лексический уровень“. *Русский язык и культура в зеркале перевода: VII Международная научная конференция; 28.04 – 03.05. 2017, г.*

Афины. Греция: Материалы конференции: электронное издание. Москва: Издательский дом «Неолит», 2017, 383–391.

103. Павловић 1921: М. Павловић. „Белићеви одломци босанског јеванђеља“. *Зборник филолошких и лингвистичких студија у част А. Белића*, Београд, 1921, 239–248.

104. Пешикан 1985: М. Пешикан. „О ортографским видовима српске редакције“. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 14/1 (1985), 45–52.

105. Реметић 2003: С. Реметић. „Дијалекатска основа Земље Павловића“. *Земља Павловића – средњи вијек и период турске владавине*. Бања Лука – Српско Сарајево: АНУРС, 2003, 513–528.

106. Рибарова 2005: З. Рибарова. „Јазикот на македонските црковнословенски текстови“. Скопје: МАНУ, 2005.

107. Родић 1973: Н. Родић. „Интерференција *ф : п* и *п : ф*“. *Јужнословенски филолог*, XXX/1–2 (1973), 559–563.

108. Родић 1977: Н. Родић. „Лингвистичка адаптација грчких речи у најстаријим српским апракосима (XII и XIII век)“. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 6/1 (1977), 427–444.

109. СА 2013: *Славянский Апостол: История текста и язык*. Compiled by M. Bobrik. Studies on Language and Culture in Central and Eastern Europe, 21. München – Berlin – Washington, D.C: Verlag Otto Sagner, 2013.

110. Савич 2014: В. Савич. „Западносербский вставной лист в Мокропольском тетраевангелии“. *Славянский альманах*, 2013, Москва: Индрик, 2014, 439–453.

111. Савич 2017: В. Савич. „Диалект и книжная норма в Михановичевом отрывке апостола: о происхождении памятника в свете более широких сербских литературно-языковых данных“. *Славянское и балканское языкознание*: *Палеославистика*, вып. 16. Москва: Институт славяноведения РАН, 2017, 225–240.

112. Савич 2020: В. Савич. „Один лист Вуканова евангелия (1196-1202): предтеча «боснийских» (западносербских) рукописей XIII–XV века“. *Славянское и балканское языкознание. Палеославистика – 3*, вып. 20. Москва: Институт славяноведения РАН, 2020, 199–227.

113. Савић 2011: В. Савић, „Рани старословенски језик и српска редакцијска писменост. Нарочито с освртом на ć и đ“. *Ђурђеви ступови и Будимљанска епархија*. Зборник радова. Беране – Београд, 2011, 155–169.

114. Савић 2013: В. Савић. „Пергаменски уметак у Мокропољском четоројеванђељу. Издање текста”, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор*, LXXIX (2013), 89–102.

115. Савић 2016$_а$: В. Савић. „Српска редакција црквенословенског језика: од св. Климента, епископа словенског, до св. Саве, архиепископа српског. *Slověne*, №2 (2016), 231–339.

116. Савић 2016$_б$ [2020]: В. Савић. „О јединству српске редакције старословенског језика у време Стефана Немање“. *Стефан Немања – преподобни Симеон Мироточиви*. Београд: Институт за историју уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду, Институт за српски језик САНУ – Беране: Митрополија црногорско-приморска, Епархија будимљанско-никшићка, 2016, 307–346.

117. Савић 2017: В. Савић. „О једном морфолошком дијалектизму у 13. глави Хиландарског типика“. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 46/1 (2017), 77–86.

118. Савић 2018: В. Савић. „Рукопис Патријаршијске библиотеке број 313 и рукописи из истога круга“. *Српско писано насљеђе и историја средњовјековне Босне и Хума*. Бања Лука – Источно Сарајево: Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци – Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци – Филозофски факултет Универзитета Источно Сарајево, 2013, 93–132.

119. Савић 2019$_а$: В. Савић. *Српска књижевна реч у својим првим столећима*. Подгорица: Матица српска, Друштво чланова у Црној Гори – Ниш: Међународни центар за православне студије, 2019.

120. Савић 2019$_б$: В. Савић. „О потреби издавања српскословенских споменика из средњовјековних Босне и Хума“. *Српски језик и српско писмо данас*. Бања Лука: АНУРС, 2019, 237–260.

121. Савић 2019$_в$: Виктор Савић. „Српскословенски споменици из Босне и Хума. Рукописи и фрагменти (XIII–XV век)“. *Анали Огранка САНУ у Новом Саду*, 14 (за 2018), Нови Сад, 2019, 48–63.

122. Савић 2021: В. Савић. „Грецизми Дивошева јеванђеља“. *Српско писано насљеђе и историја средњовјековне Босне, Хума и Травуније*. Бања Лука – Источно Сарајево: Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци – Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци – Филозофски факултет Универзитета Источно Сарајево, 2021, 225–287.

123. Самарџић 2013: Б. Самарџић. „Правописне тенденције споменичке грађе из средњовјековне Босне“. *Наука и свет : зборник радова*. Ниш: Филозофски факултет, 2013, 233–247.

124. Соловјев 1948: A. Solovjev. „Vjersko učenje Bosanske crkve. *Rad JAZU*, 270/1 (1948), MCMXLVIII, 5–46.

125. Сперанскій 1906: М. Н. Сперанскій. *Мостарское (Манойлово) боснійское евангеліе (Отрывки)*, Варшава, 1906.

126. Станишић 2015: В. Станишић. „’Босанска буквица’ и Вукова ћирилица“. Н. Милошевић-Ђорђевић (ур.). *Вук Стефановић Караџић (1787–1865–2014)*. Научни скупови, Одељење језика и књижевности, књ. 27. Београд: САНУ, 2015, 105–114.

127. Станишић 2021: В. Станишић. „О протоглагољици“. *Српско писано насљеђе и историја средњовјековне Босне, Хума и Травуније*. Бања Лука – Источно Сарајево, 2021, 211–224.

128. Стефановић 1979: Д. Стефановић. „Неки аспекти испитивања словенских паралела грчке речи ἀρχιερεύς у црквенословенским јеванђелским и апостолским текстовима српске редакције у XII, XIII и XIV веку“. *Balcanica*, X (1979), 51–74.

129. Стефановић 1980: Д. Стефановић. „Словенске паралеле грчке речи ὑπόστασις у апостолским текстовима“. *Археографски прилози*, 2 (1980), 189–196.

130. Стефановић 1981: Д. Стефановић. „Неки аспекти испитивања сакралне терминологије у црквенословенским апостолским текстовима“. *Slovo*, 31 (1981), 41–49.

131. Стефановић 1982: Д. Стефановић. „О словенским еквивалентима грчких везничких израза εἰ (καὶ), εἴ πως, и εἴτε у црквенословенским апостолским текстовима“. *Јужнословенски филолог*, XXXVIII (1982), 113–122.

132. Стефановић 1985: Д. Стефановић. „О упоредном испитивању црквенословенских апостолских текстова“. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 14/1 (1984), 109–126.

133. Стефановић 1995: Д. Стефановић. „Нешто о односу црквенословенског текста апостола и одговарајућег грчког текста“. *Проучавање средњовековних јужнословенских*

рукописа. Зборник радова са III међународне хиландарске конференције одржане од 28. до 30. марта 1989. Београд: САНУ, 1995, 419–429.

134. Стојановић 1886: Lj. Stojanović. „Jedan prilog k poznavanju bosanskijeh bogumila“. *Starine*, XVIII (1886), 230–232.

135. Стојменовић/Стојменовић 2013: Ч. Стојменовић, Б. Стојменовић. „О употреби двојине у старим српским и македонским преписима апостола“. *Зборник радова Филозофског факултета у Приштини*, XLIII (1), Косовска Митровица: Филозофски факултет, 2013.

136. Тахиаос 2012: А.-Э. Н. Тахиаос. *Славянские рукописи Свято-Пантелеимонова монастыря (Руссик) на горе Афон*. Санкт-Петербург: Русско-Балтийский информационный центр Блиц, 2012.

137. Трифуновић 1990: Ђ. Трифуновић. *Азбучник српских средњовековних појмова*. Београд: Нолит, 1990[2].

138. Угринова-Скаловска 1981–1982: Р. Угринова-Скаловска. „Околу правописот на у и]“. *Македонски јазик*, 32–33 (1981–1982), 727–731.

139. Цейтлин 1977: Р. М. Цейтлин. *Лексика старославянского языка. Опыт анализа мотивированных слов по данным древнеболгарских рукописей X—XI вв.* Москва: Наука, 1977.

140. Ћирковић 1964: С. Ћирковић. *Историја средњовековне босанске државе*. Београд: Српска књижевна задруга, 1964.

141. Христова-Шомова 1999: И. Христова-Шомова. „Кирилло-Мефодиевский перевод Апостола и его редакции“. *Slavia*, 68 (1999), 213–228.

142. Христова-Шомова 2004: И. Христова-Шомова. *Служебният Апостол в славянската ръкописна традиция*. Том I. *Изследване на библейския текст*. София: Университетско издателство Св. Климент Охридски, 2004.

143. Шидак 1955: J. Šidak. „Kopitarovo bosansko evanđelje u sklopu pitanja ’crkve bosanske‘“. *Slovo*, 4–5 (1955), 47–63.

144. Шидак 1960: J. Šidak. „Dva priloga o minijaturama u rukopisima ’crkve bosanske‘“. *Slovo*, 9–10 (1960), 201–206.

145. Штављанин-Ђорђевић 1985: Љ. Штављанин-Ђорђевић. „Присуство групе *лу* у српским рукописима XIII века“. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 14/1 (1985), 101–108.

146. Штефанић 1959: V. Štefanić. „Glagoljski zapis u Čajničkom evanđelju i u Radoslavljevu rukopisu“. *Zbornik Historijskog instituta Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti*, Zagreb: JAZU, 1959, 5–15.

ИЗВОРИ

147. Пант: *Пантелеймон № 6* (микрофильм). Российская государственная библиотека. [Према снимцима дигитализованим у Археографском одељењу Народне библиотеке Србије.]

148. Хвал: H. Kuna (red.). *Zbornik Hvala krstjanina. Transkripcija i komentar*. Sarajevo: Svjetlost – Akademija nauka i umjetnosti BiH, 1986.

149. Шиш: Д. Е. Стефановић (прир.). *Шишатовачки апостол (1324. године)*, Беч: Аустријска академија наука – Београд: Српска академија наука и уметности, 1989.

Комисија закључује да је прелиминарни списак литературе изузетно богат за почетна истраживања и да даје могућност кандидату да ваљано теоријски постави своју докторску дисертацију, што обећава и успешно и квалитетно емпиријско истраживање.

4. Циљеви истраживања, хипотезе и очекивани резултати

Олга Богуновић као грађу за своје истраживање одређује Пантелејмонов апостол број 6 из друге половине XIV века, према дигитализованим снимцима микрофилма рукописног оригинала. Циљ истраживања је да се идентификовањем и представљањем палеографских, графијско-ортографских и језичких особености овога српскословенског споменика са специфичног простора пре свега стекне заокружена представа о овоме важном средњовековном извору, а затим и да се допринесе даљим упоредним истраживањима језика апостолског текста односно његовом позиционирању како према другим споменицима западносрпске рукописне скупине, тако и према корпусу српске редакције старословенског језика у целини. Контролни корпус представљају Апостол из Хваловог зборника (1404) и Шишатовачки апостол (1324), према издањима текстова (1986, 1989).

У планираном истраживању ће се, такође, настојати да се прецизније одреде временски и просторни оквири у којима се може позиционирати настанак овог рукописа, да се утврди који је укупан број писара учествовао у његовој изради и да се прецизно одреде писарске секције. Укупни резултати могу науку приближити одговору на питање којим путевима су предлошци западносрпских рукописа стизали на територију средњовековне Босне. Сходно новијим проучавањима ове рукописне скупине, може се претпоставити да ће се у Пантелејмоновом апостолу број 6 пронаћи докази и допуне постојећој тези по којој су предлошци западносрпске рукописне скупине у Босну доспевали преко Рашке или из Рашке, пролазећи кроз источнији српски дијалекатски филтер (уп. Савић 2019$_б$: 248; Савич 2020: 215–217). Очекивани резултати анализе могу пружити потврду постављеној хипотези о рашком путу ширења српске рукописне баштине, чиме би теорија о тзв. јужном путу словенске књиге (нпр. Михаљевић 2016) била преиспитана.

Опис језика и ортографије Пантелејмоновог апостола број 6, као и његових кодиколошких и палеографских особености, био би значајан и за будуће, евентуално, приређивање његовог издања. Датим описом, а потом и његовим издањем, значајно би се допринело даљем проучавању српскословенских апостола чије су трасирање започели Д. Стефановић и Р. Ковачевић крајем седамдесетих година прошлог века на Старословенистичком одсеку Института за српски језик САНУ (уп. Ковачевић–Стефановић 1978; Стефановић 1981, 1982, 1985, 1995; Ковачевић 1985$_а$, 1985$_б$).

5. План рада и методе истраживања

План рада осмишљен је у складу с постављеним истраживачким циљевима и задацима и подразумева следеће кораке: рашчитавање интегралног текста Пантелејмоновог апостола број 6 (припрема грађе за језичку анализу и цитирање);

представљање кодиколошких карактеристика рукописа (спољашњи изглед, унутрашња структура и ликовни елементи кодекса; реконструкција околности настанка рукописа на основу претходне анализе његових палеографских и ортографских особености, каснија историја књиге, могућа пре свега анализом записа на маргинама); палеографски опис рукописа (scriptura continua; инвентар слова; надредни и други знаци; типови скраћивања, бројна вредност слова); обрада ортографије рукописа (преглед ортографских поступака; разматрање положаја описане ортографије унутар српскословенске рукописне традиције); језички опис по нивоима – фонолошки (гласови, гласовне промене и алтернације); морфолошки (променљиве врсте речи и њихови парадигматски обрасци, стање основних морфолошких категорија и грамема које их изражавају, посебно за сваку морфолошку врсту; непроменљиве врсте речи); синтаксички (основни синтаксички конституенти; основни синтаксички слојеви); лексички (преглед лексичких слојева; издвајање лексичких варијаната (разночтенија) у поређењу с текстом Апостола из Хваловог зборника (1404) и Шишатовачког апостола (1324). С обзиром на језичку слојевитост споменика и на већи број писара који су учествовали у његовој изради, разматране палеографске, ортографске и језичке одлике биће представљене посебно за сваког од писара.

Методологија истраживања подразумева интегративну примену следећих лингвистичких метода: филолошког, кодиколошког, палеографског, текстолошког, описног, упоредно-историјског, статистичког. За истраживање ће се користити језичка грађа Пантелејмоновог апостола број 6, рукописног споменика из друге половине XIV века, на основу снимака дигитализованих у Археографском одељењу Народне библиотеке Србије према микрофилму, позајмљеном из Руске државне библиотеке, ангажованоњем А. А. Турилова, сарадника Славистичког института РАН. При поређењу са стањем графијско-ортографског и језичког система Апостола из Хваловог зборника и Шишатовачког апостола користиће се издања њихових текстова.

Комисија оцењује да је план рада солидно осмишљен, а предложене методе истраживања представљају успешну комбинацију традиционалних и модерних метода у палеославистичким истраживањима.

VII. ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је Олга Богуновић подобан кандидат за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области палеославистике и историје српскога књижевног језика.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Снежана Вучковић подобна за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнесеног, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Олге Богуновић и предложене теме докторске дисертације: *Језик Пантелејмоновог апостола No 6*, а да се за ментора именује др Снежана Вучковић, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

_____

Др Виктор Савић, ванредни професор

_____

Др Предраг Дилпарић, ванредни професор

_____

Др Сандра Шћепановић, ванредни професор